ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន

នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការ

ឆ្នាំ២០១៦

សេចក្តីផ្តើម

ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សប្រកបដោយគុណភាពសម្រាប់បម្រើប្រទេសជាតិមិនអាចកាត់ផ្តាច់ចេញពីការអប់រំបានឡើយ ។ វិស័យអប់រំរីកចម្រើន និងមានប្រសិទ្ធភាពទាមទារជាចាំបាច់នូវកម្រិតសមត្ថភាពរបស់គ្រូបង្រៀនដែលក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បាននិងកំពុងយកចិត្តទុកដាក់ថែបំប៉នជាប្រចាំ។

ជាការពិតក្រោយថ្ងៃរំដោះ ៧ មករា ១៩៧៩ វិស័យអប់រំ ក៏ដូចជាវិស័យផ្សេងទៀតដែរត្រូវបានបំផ្លិចបំផ្លាញដល់កម្រិតសូន្យ ទាំងធនធានមនុស្សទាំងមូលដ្ឋានសម្ភារបរិក្ខារ ។

នៅថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៨០ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញសាលារៀនគ្រប់កម្រិតសិក្សាក្នុងទូទាំងប្រទេសត្រូវបានបើកទ្វារទទួលសិស្សានុសិស្ស។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ការងារបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការគ្រូបង្រៀនត្រូវបានចាប់ផ្តើមជាបន្ទាន់ដោយមាននាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ ។

ក្នុងស្ថានភាពដ៏លំបាកនេះ ការងារបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការគ្រូបង្រៀនត្រូវបានចាប់ផ្តើមពីការប្រមូលអតីតគ្រូបង្រៀន សិស្ស និស្សិត និងអ្នកមានកម្រិតវប្បធម៌មួយចំនួន ដែលនៅសេសសល់ពីការកាប់សម្លាប់មកបំប៉ន ចិត្ត-គរុកោសល្យ និងវិធីសាស្ត្របង្រៀនរយៈពេលខ្លីនៅតាមសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការរាជធានី-ខេត្តទាំង១៨ ការបំប៉នមន្ត្រីគ្រប់គ្រងអប់រំក៏ត្រូវបានចាប់ផ្តើមផងដែរតាមរយៈការបើកវគ្គបំប៉នប្រមូលផ្តុំ នៅសាលាជាន់ខ្ពស់កម្មាភិបាលគ្រប់គ្រងអប់រំដែល "បច្ចុប្បន្នជាវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ" ។

ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៨៣ ក្រសួងបានសម្រេចឱ្យសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការរាជធានី ខេត្តទាំង១៨ និងសាលាមធ្យមសិក្សាគរុកោសល្យមត្តេយ្យមជ្ឈិម បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា និងមត្តេយ្យសិក្សារយៈពេលវែងដោយចាប់ផ្តើមពីរូបមន្ត 7+1 រហូតដល់ 12+2សម្រាប់ខេត្តវាលរាប។ ដោយឡែកសម្រាប់ខេត្តភូមិភាគឈ្យសាន កោះកុង និងតំបន់ដាច់ស្រយាលមួយចំនួន ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបឋមសិក្សាត្រូវបានចាប់ផ្តើមពីរូបមន្ត 3+1 និងបច្ចុប្បន្ន 9+2 និង12+2 ។

នៅឆ្នាំ១៩៨៤ មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគចំនួន៦ ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាលគ្រូមធ្យមសិក្សា បឋមភូមិដោយផ្តើមពីរូបមន្ត 7+3 រហូតបច្ចុប្បន្ន 12+2 ។

ដោយឡែកចំពោះការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តម បានចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំសិក្សា1980-1981នៅសាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់ "បច្ចុប្បន្នជាសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ" ដោយចាប់ផ្តើមពីការបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលខ្លី 4ខែ 7ខែ 10+310+4 និងបរិញ្ញា+1 ដែលកំពុងបន្តនៅវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំរហូតដល់បច្ចុប្បន្ន។

ក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ យើងឃើញថាគុណភាពនៃការអប់រំមានការប្រែប្រួលមួយកម្រិតគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ប៉ុន្តែវានៅមានលក្ខណៈដោយឡែកពុំអាចកំណត់នូវកម្រិតគុណភាពមួយបានសមស្របនៅឡើយពោលគឺសមត្ថភាពរបស់គ្រូបង្រៀនពុំស្មើគ្នា។ ផ្តើមចេញពីនេះដើម្បីឱ្យការងារបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការគ្រូបង្រៀនមានកម្មវិធី និងទិសដៅច្បាស់លាស់ដោយធានាបាននូវគុណភាពសមស្របទើបក្រសួងបានកសាងស្តង់ដារនេះឡើង ក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យគ្រូបង្រៀនយើងមានសមត្ថភាពដល់ស្តង់ដារមួយសមស្របប្រហាក់ប្រហែលនឹងគ្រូបង្រៀនក្នុងតំបន់ ។

តើស្តង់ដារជាអ្វី?

ពិតហើយថាការកំណត់កម្រិតបរិមាណ និងគុណភាពផលិតផលមួយវាអាស្រ័យមួយផ្នែកធំទៅលើបុគ្គល ឬមនុស្សមួយក្រុមដែលគេសន្មតថា "ស្តង់ដារ" ។ អ្នកខ្លះប្រើពាក្យស្តង់ដារសម្រាប់កំណត់បរិមាណ។ ឧទាហរណ៍ ធ្វើការ៧ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ ជាស្តង់ដារមួយ។ ឯអ្នកខ្លះទៀតប្រើពាក្យស្តង់ដារសម្រាប់កំណត់គុណភាព។ ឧទាហរណ៍គ្រូបង្រៀនមានគុណភាពលុះត្រាតែមានចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាឯកទេសមានទេពកោសល្យក្នុងការបង្រៀន។ ប៉ុន្តែស្តង់ដារគុណភាពពិបាកនឹងកំណត់ណាស់ពោលគឺវាប្រែប្រួលទៅតាម អាជីពប្រភេទផលិតផល និងប្រទេសនីមួយៗ ។

ដូច្នេះពាក្យស្តង់ដារត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់កំណត់គុណភាព និងបរិមាណរបស់វត្ថុ ឬសមត្ថភាពរបស់មនុស្សទៅតាមមុខរបរ ឬអាជីពផ្សេងៗគ្នា ។

ការកំណត់ស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយផ្អែកលើកត្តាច្រើនដូចជាកត្តាបច្ចេកវិទ្យា សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងវប្បធម៌។ ដោយឡែកស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន នៅកម្ពុជាយើងបានកំណត់ជាបួនសមាសភាគគឺ ចំណេះវិជ្ជាជីវៈ ការប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ ការសិក្សាវិជ្ជាជីវៈ និងសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ។ សមាសភាគនីមួយៗមានអនុសមាសភាគជាច្រើន និងនៅក្នុងអនុសមាសភាគនីមួយៗមានបញ្ជាក់ពីសមត្ថភាពលម្អិតតូចៗសម្រាប់ផ្ទៀងផ្ទាត់សមត្ថភាពស្តែងឡើង ។

ទោះបីស្តង់ដារបានលើកឡើងពីសមត្ថភាពសំខាន់ៗជាច្រើន តែយើងនឹងជ្រើសរើសយកតែសមត្ថភាពមួយចំនួនដែល យើងចាត់ទុកថា ជាសមត្ថភាពអប្បបរមាប៉ុណ្ណោះ ឯសមត្ថភាពផ្សេងទៀតនឹងត្រូវលើកយកមកបង្ហាញនាពេលអនាគត ។ ជាមួយគ្នានេះយើងក៏មានជំនឿជាក់ផងដែរថា គ្រូបង្រៀនទាំងអស់មានសមត្ថភាពដល់ស្តង់ដារអប្បបរមាហើយ ។

ឧទាហរណ៍៖ ការបង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្ត និងការចូលរួមចំណែកក្នុងវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន។ ឯស្តង់ដារផ្សេងទៀត យើងដឹងថាគ្រូបង្រៀនភាគច្រើនកំពុងធ្វើ។ ឧទាហរណ៍៖ ផ្តល់បរិស្ថានសិក្សាដែលមានសុវត្ថិភាព និងធ្វើឱ្យសិស្សរៀនអស់ពីសមត្ថភាព។ ឯស្តង់ដារខ្លះទៀតមានតែគ្រូមួយចំនួនតូចទេដែលអាចធ្វើបាន ។ ឧទាហរណ៍៖ ប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសារគមនាគមន៍ និងធនធានក្នុងបណ្ណាល័យ ដើម្បីធ្វើឱ្យការបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាព ។

រចនាសម្ព័ន្ធស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន

ឧទាហរណ៍៖

១. ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ

សមាសភាគ → ១. ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ

អនុសមាសភាគ → ចំណេះដឹងអំពីសិស្ស

ពណ៌នាស្តង់ដារ → ១.២

សមត្ថភាព → ពណ៌នាបានពីកត្តាសង្គមសេដ្ឋកិច្ច

ចំណេះដឹងអំពីសិស្ស

១.១ ស្គាល់សិស្ស(តម្រូវការសិក្សាសមត្ថភាពប្រវត្តិសិក្សានិងឥរិយាបថសិក្សារបស់សិស្ស)

- ពណ៌នាបានពីតម្រូវការសិក្សារបស់សិស្ស
- ពណ៌នាបានពីសមត្ថភាពសិក្សារបស់សិស្ស
- ពណ៌នាបានពីប្រវត្តិសិក្សារបស់សិស្ស
- ពណ៌នាបានពីឥរិយាបថសិក្សារបស់សិស្ស។

១.២
ដឹងច្បាស់ពីប្រភេទគ្រួសារនិងកត្តាផ្សេងៗ(ឧ.យេនឌ័រ សាវតារសង្គមសេដ្ឋកិច្ចពិការភាព និង ក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច...) ដែលមានឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស និងដឹងពីរបៀបដោះស្រាយកត្តាទាំងនោះ

- ពណ៌នាបានពីយេនឌ័រ ដែលមានឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស
- ពណ៌នាបានពីកត្តាសង្គមសេដ្ឋកិច្ច ដែលជះឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស
- ពណ៌នាបានពីក្រុមជនជាតិនិងពិការភាពដែលជះឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស
- ពណ៌នាបានពីរបៀបដោះស្រាយកត្តាទាំងនោះ។

I. **ស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនជាអ្វី**?

តាមពិតការកំណត់បញ្ញត្តិឬការឱ្យនិយមន័យស្តង់ដារមានច្រើនណាស់។ជួនកាលគេសរសេរពាក្យនៅក្នុងល្បះផ្សេងគ្នា ប៉ុន្តែមានន័យដូចគ្នា។ដូច្នេះយើងកំណត់បញ្ញត្តិធំៗបីនៃស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនគឺ ៖

ក- ជាសេចក្តីអធិប្បាយសង្ខេបនិងច្បាស់លាស់នូវទិដ្ឋភាពទាំងឡាយណាដែលគ្រូបង្រៀនត្រូវយល់ដឹង និងធ្វើ។

ខ- ជាការបញ្ជាក់ប្រាប់ពីអំពើឬសកម្មភាពរបស់គ្រូបង្រៀនដែលអាចអនុវត្តបាន ហើយមានឥទ្ធិពលទៅលើសិស្ស។

គ- ជាឧបករណ៍សម្រាប់វាស់សមត្ថភាពដែលស្តែងចេញរបស់គ្រូបង្រៀន។

II. **គោលបំណង**

ការកសាងស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន គឺមិនមែនមានបំណងវាយតម្លៃសមត្ថភាពគ្រូបង្រៀនដើម្បីចាត់ជាប្រភេទគ្រូល្អឬគ្រូខ្សោយនោះទេពោលគឺយើងមានបំណងលើកស្ទួយការបង្រៀន និងរៀនរបស់គ្រូបង្រៀន សម្រាប់ជួយសម្រួលការសិក្សារបស់សិស្សឱ្យទទួលបានលទ្ធផលសិក្សាដែលមានកម្រិតសមស្របអាចទទួលយកបាន បើប្រៀបធៀបទៅនឹងស្តង់ដារកម្មវិធីសិក្សាចំណេះទូទៅ។ ស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន ជាឧបករណ៍ដ៏មានសារៈសំខាន់បំផុត និងជាខ្នាតគំរូសម្រាប់អ្នកអភិវឌ្ឍកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ និងសម្រាប់ធ្វើផែនការកសាងសមត្ថភាពគ្រូបង្រៀន។ ទៅអនាគតគេនឹងប្រើស្តង់ដារសម្រាប់ចេញជាអាជ្ញាប័ណ្ណបង្រៀន និងជាលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ផ្តល់ប្រាក់បៀវត្សដូចនៅប្រទេសអភិវឌ្ឍមួយចំនួន។

III. **ស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនមានផលប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ**?

ស្តង់ដារវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនមានផលប្រយោជន៍សម្រាប់៖

- កែលំអការបង្រៀននិងរៀន
- ផ្តល់ចក្ខុវិស័យសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាលនិងវិក្រឹតការគ្រូបង្រៀន
- កែលំអកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលនិងវិក្រឹតការគ្រូបង្រៀន
- រៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍សាលារៀន
- ធ្វើឱ្យគ្រូបង្រៀនមានលទ្ធភាពនិងមានឱកាសជាច្រើនក្នុងការស្វែងរកសេវាការងារធ្វើទាំងក្នុងស្ថាប័នរដ្ឋនិងស្ថាប័នឯកជន
- បង្កើនសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនឱ្យប្រហាក់ប្រហែលប្រទេសក្នុងតំបន់
- ផ្តល់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដើម្បីជំឡើងឋានន្តរសក្តិ។

១. ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ

គ្រូបង្រៀនមានចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈសម្បូរបែប។គាត់ត្រូវតែដឹងច្បាស់ពីតម្រូវការសិក្សាសមត្ថភាពសិក្សាប្រវត្តិសិក្សាច្បាស់លាស់និងឥរិយាបថរបស់សិស្សម្នាក់ៗហើយក៏យល់ដឹងផងដែរពីប្រភេទគ្រួសារនិងកត្តាផ្សេងៗដែលមានឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស(យេនឌ័រពិការភាព និងក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច...)ព្រមទាំងយល់ដឹងពីវិធីដោះស្រាយកត្តាទាំងនេះ។គ្រូបង្រៀនត្រូវមានការយល់ដឹងពីគោលនយោបាយអប់រំជាពីសេសគោលដៅអប់រំជាតិនិងគោលបំណងអប់រំចំណេះទូទៅហើយពេញចិត្តក្នុងការអនុវត្តនៅសាលារៀន។គ្រូបង្រៀនយល់ពីទ្រឹស្តីក្នុងការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនដូចជាវត្ថុបំណង វិធីសាស្រ្តបង្រៀន និងអាចជ្រើសរើសវិធីវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សាបានសមស្រប។គ្រូបង្រៀនយល់ពីខ្លឹមសារកម្មវិធីសិក្សាហើយមានសមត្ថភាពពន្យល់មេរៀនបានច្បាស់លាស់និងយល់ពីរបៀបបញ្ជ្រាបខ្លឹមសារពីមុខវិជ្ជាមួយទៅមុខវិជ្ជាមួយផ្សេងទៀតក្នុងន័យឱ្យសិស្សទទួលបានបំណិនជាច្រើននិងមានចិត្តកាន់តែចង់រៀន។

គ្រូបង្រៀនត្រូវយល់ពីបរិស្ថានអប់រំក្នុងថ្នាក់រៀននិងក្នុងសហគមន៍ពិសេសយល់ពីរបៀបរៀនរបស់សិស្សភាពខុសគ្នារវាងទេពកោសល្យ ល្បឿន និងរបៀបសិក្សា ដែលមានឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស។

ចំណេះដឹងអំពីសិស្ស	១.១ ស្គាល់សិស្ស(តម្រូវការសិក្សាសមត្ថភាព ប្រវត្តិសិក្សានិងឥរិយាបថសិក្សារបស់សិស្ស)
	• ពណ៌នាបានពីតម្រូវការសិក្សារបស់សិស្ស • ពណ៌នាបានពីសមត្ថភាពសិក្សារបស់សិស្ស • ពណ៌នាបានពីប្រវត្តិសិក្សារបស់សិស្ស • ពណ៌នាបានពីឥរិយាបថសិក្សារបស់សិស្ស។

	១.២ ដឹងច្បាស់ពីប្រភេទគ្រួសារនិងកត្តាផ្សេងៗ(ឧ.យេនឌ័រសាវតារសង្គម សេដ្ឋកិច្ចពិការភាព និង ក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច...) ដែលមានឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស និងដឹងពីរបៀបដោះស្រាយកត្តាទាំងនោះ
	• ពណ៌នាបានពីយេនឌ័រ ដែលមានឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស • ពណ៌នាបានពីកត្តាសង្គមសេដ្ឋកិច្ច ដែលជះឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់ សិស្ស • ពណ៌នាបានពីក្រុមជនជាតិនិងពិការភាពដែលជះឥទ្ធិពលដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស • ពណ៌នាបានពីរបៀបដោះស្រាយកត្តាទាំងនោះ។
ចំណេះដឹងអំពីខ្លឹមសារមេរៀន	**១.៣ យល់ដឹងពីគោលនយោបាយអប់រំជាតិគោលដៅអប់រំជាតិ និង គោលបំណងអប់រំចំណេះទូទៅ**
	• ពណ៌នាបានពីគោលនយោបាយអប់រំជាតិគោលដៅអប់រំជាតិ និងគោលបំណងអប់រំចំណេះទូទៅ • ពណ៌នាបានពីវិធីដែលធ្វើឱ្យបានសម្រេចគោលនយោបាយអប់រំជាតិគោលដៅអប់រំជាតិ និងគោលបំណងអប់រំចំណេះទូទៅ ។
	១.៤ យល់ដឹងពីទ្រឹស្តីនៃការសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀន
	• ពណ៌នាបានពីវត្ថុបំណងនិងធាតុរបស់វាបានត្រឹមត្រូវ • ពណ៌នាបានពីចំណុចសំខាន់ៗនៃគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល • ពណ៌នាបានពីយុទ្ធវិធីវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សបានសមស្រប • ពណ៌នាបានពីសម្ភារបង្រៀន និងរៀនបានសមស្របសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្រៀនមេរៀន។

ចំណេះដឹងពីរបៀបរៀនរបស់សិស្ស

១.៥ យល់ដឹងពីខ្លឹមសារកម្មវិធីសិក្សាហើយមានសមត្ថភាព ពន្យល់និងបង្រៀនខ្លឹមសារមុខវិជ្ជាដែលមានក្នុងកម្មវិធីសិក្សាបានល្អ

- គូសបញ្ជាក់ពីខ្លឹមសារសំខាន់ៗនៃកម្មវិធីសិក្សាដែលត្រូវបង្រៀនបានច្បាស់លាស់
- បង្រៀនដើម្បីបង្ហាញពីការយល់ខ្លឹមសារច្បាស់លាស់។

១.៦ យល់ដឹងពីរបៀបបញ្ជ្រាបខ្លឹមសារពីមុខវិជ្ជាមួយទៅមុខវិជ្ជាផ្សេងទៀត ក្នុងន័យឱ្យសិស្សទទួលបានបំណិនជាច្រើននិងមានចិត្តកាន់តែចង់រៀន

- ពណ៌នាបានពីវិធីបញ្ជ្រាបខ្លឹមសារពីមុខវិជ្ជាមួយទៅក្នុងមុខវិជ្ជាផ្សេងទៀត ដែលអាចជួយឱ្យសិស្សរៀនកាន់តែប្រសើរឡើងនិងចូលចិត្តរៀន។

១.៧ យល់ដឹងពីបរិស្ថានសិក្សាក្នុងថ្នាក់រៀននិងសហគមន៍

- ពណ៌នាបានពីវិធីដែលធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវបរិស្ថានសិក្សាក្នុងថ្នាក់រៀន ដើម្បីជួយឱ្យសិស្សរៀនកាន់តែពូកែ
- ពណ៌នាបានពីវិធីដែលធ្វើឱ្យសហគមន៍សាលារៀនចូលរួមជួយសិស្សឱ្យរៀនកាន់តែពូកែ។

១.៨ យល់ដឹងពីរបៀបរៀនរបស់សិស្ស

- ពណ៌នាបានពីទ្រឹស្តីមួយឬច្រើននៃរបៀបរៀនរបស់សិស្ស
- ប្រាប់បានពីរបៀបរៀនផ្សេងៗគ្នារបស់សិស្ស។

១.៩ យល់ដឹងពីភាពខុសគ្នានៃសម្បទាល្បឿននិងរបៀបសិក្សារបស់សិស្ស

- ពន្យល់ពីភាពខុសគ្នានៃសម្បទាសិក្សារបស់សិស្ស
- ពន្យល់ពីភាពខុសគ្នានៃល្បឿនសិក្សារបស់សិស្ស
- ពន្យល់ពីភាពខុសគ្នានៃរបៀបសិក្សារបស់សិស្ស។

២- ការប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ

គ្រូបង្រៀនត្រូវរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនឱ្យបានច្បាស់លាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពស្របតាមកម្មវិធីសិក្សាដោយផ្អែកលើសៀវភៅសិស្ស សៀវភៅគ្រូ និងសម្ភារសិក្សាផ្សេងៗទៀតដែលអាចរកបាន។ ដើម្បីគាំទ្រដល់កិច្ចតែងការបង្រៀន គ្រូបង្រៀនត្រូវរៀបចំសម្ភារបង្រៀន និងរៀនដើម្បីរិះរកមធ្យោបាយសម្រេចការសិក្សារបស់សិស្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ គ្រូបង្រៀនក៏ប្រើប្រាស់វិធីវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សាផ្សេងៗគ្នាដែលស្របទៅតាមតម្រូវការនិងទេពកោសល្យរបស់សិស្ស។គ្រូបង្រៀនត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានត្រឡប់ទៅសិស្ស មាតាបិតា ឬអាណាព្យាបាលអំពីការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹងបំណិននិងឥរិយាបថរបស់សិស្ស។

គ្រូបង្រៀនផ្តល់ឱ្យសិស្សគ្រប់រូបនូវបរិស្ថានសិក្សាប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងធ្វើឱ្យមានការប្រឹងប្រែងអស់ពីសមត្ថភាពហើយលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យកាន់តែមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះការសិក្សារបស់ខ្លួន។គ្រូបង្រៀនត្រូវចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍសាលារៀនដើម្បីគាំទ្រការសិក្សា និងសុខុមាលភាពរបស់សិស្ស និងគ្រូបង្រៀនឯទៀត។

គ្រូបង្រៀនត្រូវចេះប្រើប្រាស់វិធីបង្រៀនឱ្យសម្បូរបែបដើម្បីសម្រួលដល់ការសិក្សារបស់សិស្សនិងសម្រេចបានវត្ថុបំណងមេរៀន។ ម៉្យាងទៀតគ្រូបង្រៀនគួរមានសមត្ថភាពផ្តល់ជាមធ្យោបាយឱ្យស្របទៅតាមរបៀបសិក្សា និងតម្រូវការផ្សេងៗគ្នារបស់សិស្សតាមរយៈការអនុវត្តវិធីបង្រៀនសមស្របសម្បូរបែបដោយបង្កឱកាសឱ្យសិស្សចូលរួមគិតបានល្អិតល្អន់និងដោយច្នៃប្រឌិត។ លើសពីនេះទៀតគ្រូបង្រៀនត្រូវចេះប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសារគមនាគមន៍ និងធនធានក្នុងបណ្ណាល័យបើមានលទ្ធភាព ដើម្បីធ្វើឱ្យការបង្រៀននិងរៀនកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព។

ការធ្វើផែនការនិងការពិនិត្យតាមដានវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សា

២.១ រៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនកម្មវិធីបង្រៀននិងការវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សាបានត្រឹមត្រូវហើយមានប្រសិទ្ធភាព

- កិច្ចតែងការបង្រៀនមានសេចក្តីពណ៌នាបញ្ជាក់ពីវត្ថុបំណងមេរៀនច្បាស់លាស់
- កិច្ចតែងការបង្រៀនមានសេចក្តីពណ៌នាបញ្ជាក់ពីរបៀបវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សាបានច្បាស់លាស់
- កិច្ចតែងការបង្រៀនមានសេចក្តីពណ៌នាបញ្ជាក់ពីសកម្មភាពគ្រូសិស្សនិងខ្លឹមសារមេរៀនដើម្បីគាំទ្រវត្ថុបំណងមេរៀនបានច្បាស់លាស់និងត្រឹមត្រូវតាមគោលការណ៍។

២.២ រៀបចំសម្ភារបង្រៀននិងរៀនដើម្បីធ្វើឱ្យការសិក្សាសម្រេចបានលទ្ធផលល្អ

- រៀបចំសម្ភាររៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដើម្បីសម្រេចបានលទ្ធផលសិក្សាល្អរបស់សិស្ស
- រៀបចំសម្ភារបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដើម្បីសម្រេចបានលទ្ធផលសិក្សាល្អរបស់សិស្ស។

២.៣ ប្រើប្រាស់វិធីសមស្របសម្បូរបែបសម្រាប់វាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស

- កសាងសំណួរតែសដោយមានទម្រង់ និងរយៈពេលសមស្របសម្រាប់សិស្សឆ្លើយ

- ជ្រើសរើសអោយតឹមតែស(Item Test)ពីសៀវភៅផ្សេងៗដែលមានទម្រង់សំណួរនិងរយៈពេលសមស្របសម្រាប់សិស្សឆ្លើយ
- បង្ហាញប្រាប់ពីអត្រាកំណែតែសនិងការកែចម្លើយរបស់សិស្សបានត្រឹមត្រូវ
- កំណត់បានយ៉ាងច្បាស់ពីលទ្ធផលតែស ដើម្បីបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាពនៃការសិក្សារបស់សិស្ស។

២.៤តាមដានការចូលរួមនិងថែរក្សាកំណត់ត្រានៃភាពរីកចម្រើនរបស់សិស្ស

- តាមដានការចូលរួមរបស់សិស្សតាមរយៈការសង្កេត និងធ្វើកំណត់ត្រា
- ថែរក្សាកំណត់ត្រាស្តីពីការចូលរួមរបស់សិស្សក្នុងសកម្មភាពសិក្សា។

២.៥ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ទៅសិស្សមាតាបិតាឬអាណាព្យាបាលសិស្សអំពីការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹងបំណិន និងឥរិយាបថរបស់សិស្ស

- ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ទៅសិស្សតាមរយៈការនិយាយដោយផ្ទាល់និងដាក់មូលវិចារណ៍សមស្របជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នៅលើសន្លឹកកិច្ចការរបស់សិស្ស ពិសេសលើសៀវភៅទំនាក់ទំនង
- ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ទៅមាតាបិតាឬអាណាព្យាបាលសិស្សតាមរយៈរបាយការណ៍ប្រចាំខែនិងទៅជួបផ្ទាល់បើចាំបាច់។

ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានសិក្សា	២.៦ផ្តល់បរិស្ថានសិក្សាដែលមានសុវត្ថិភាពនិងធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់ខិតខំរៀនអស់ពីលទ្ធភាព
	• បង្ហាញឱ្យឃើញពីការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនមានប្រសិទ្ធភាព • ជួយសិស្សឱ្យមានអន្តរកម្មវិជ្ជមានជាមួយសិស្សដទៃទៀត • ផ្តល់បរិស្ថានសិក្សាដែលធ្វើឱ្យសិស្សពង្រីកការសិក្សាបានច្រើន។
	២.៧ជួយសិស្សឱ្យបង្កើនការទទួលខុសត្រូវចំពោះការសិក្សារបស់ខ្លួន
	• បង្ហាញពីវិធីដែលអាចជួយសិស្សឱ្យមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះការសិក្សារបស់ខ្លួនកាន់តែខ្លាំង • បង្ហាញកិច្ចការសិស្សជាឧទាហរណ៍ដែលចង្អុលបង្ហាញការរៀនដោយខ្លួនឯង • (កិច្ចការសិស្សគម្រោងតូចៗរបាយការណ៍ក្រុម។ល។)។
	២.៨ចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍សាលារៀនដើម្បីទ្រទ្រង់ការសិក្សានិងសុខុមាលភាពរបស់សិស្សព្រមទាំងសហសេវិក/មិត្តរួមអាជីព
	• ពណ៌នាបានពីសកម្មភាពអភិវឌ្ឍសាលារៀនដែលគាត់បានចូលរួម • លើកជាសំណូមពរពីសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សាលារៀន។

<table>
<tr><td rowspan="6">វិធីបង្រៀន</td><td>២.៩ ប្រើវិធីបង្រៀនផ្សេងៗដើម្បីជួយសម្រួលការសិក្សារបស់សិស្ស និងសម្រេចឱ្យបានតាមស្តង់ដារកម្មវិធីសិក្សារបស់ក្រសួង</td></tr>
<tr><td>• បង្ហាញពីវិធីបង្រៀនផ្សេងៗដូចជាអនុមានរួម អនុមានញែក ការងារក្រុមពន្យល់បង្ហាញពីដំណោះស្រាយបញ្ហា។ល។
• ពណ៌នាបានពីវិធីបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះមេរៀននីមួយៗដែលបានប្រើពិសេសអនុវត្តគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលបានត្រឹមត្រូវ
• ពន្យល់បានពីមូលហេតុដែលប្រើវិធីបង្រៀនទាំងនោះ។</td></tr>
<tr><td>២.១០ ផ្តល់មធ្យោបាយឱ្យស្របទៅតាមរបៀបសិក្សានិងតម្រូវការផ្សេងៗគ្នារបស់សិស្សតាមរយៈការអនុវត្តវិធីបង្រៀនសមស្រប និងសម្បូរបែប</td></tr>
<tr><td>• បង្ហាញពីវិធីបង្រៀនផ្សេងៗដែលផ្តល់ជាមធ្យោបាយឱ្យត្រូវទៅតាមរបៀបសិក្សារបស់សិស្សផ្សេងៗគ្នា(ឧ.ពូកែខាងភាសា គណិត ចក្ខុ ចលនារាងកាយតន្ត្រីទាក់ទងរវាងបុគ្គល និង បុគ្គល។ល។)
• ពន្យល់បានពីវិធីបង្រៀនដែលផ្តល់ជាមធ្យោបាយឱ្យត្រូវទៅតាមរបៀបសិក្សាខុសៗ គ្នារបស់សិស្ស។</td></tr>
<tr><td>២.១១ រៀបចំ និងផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវឱកាសសិក្សាពីដំណោះស្រាយបញ្ហាដើម្បីចូលរួមគិតឱ្យបានល្អិតល្អន់និងដោយច្នៃប្រឌិត</td></tr>
<tr><td>• ជួយសិស្សឱ្យប្រើការគិតល្អិតល្អន់ដើម្បីវិភាគចំណោទបញ្ហា
• ពណ៌នាបានពីរបៀបដែលគាត់ប្រើការគិតដោយច្នៃប្រឌិតដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា។</td></tr>
</table>

	២.១២ ប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងសារគមនាគមន៍ បើមានលទ្ធភាពដើម្បីធ្វើឱ្យការបង្រៀននិងរៀនកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព
	• ពណ៌នាបានពីរបៀបប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងសារគមនាគមន៍ដើម្បីជួយឱ្យសិស្សមានចិត្តចង់រៀន • ពណ៌នាបានពីរបៀបដែលគាត់ប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងនិងបំណិនបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍ដើម្បីឱ្យសិស្សរៀនកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព។

៣- ការសិក្សាវិជ្ជាជីវៈ

យើងបានដឹងហើយថាគ្រូបង្រៀនគឺជាអ្នកលើកទឹកចិត្តនិងជាអ្នកធានាឱ្យសិស្សទទួលបានជោគជ័យក្នុងការសិក្សា។ដូច្នេះគាត់ត្រូវតែស្វ័យសិក្សាវាយតម្លៃការបង្រៀនដើម្បីអភិវឌ្ឍខ្លួនឯង និងប្រើប្រាស់ផែនការសម្រាប់ដឹកនាំស្វ័យសិក្សាមុខវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំស្របតាមជីវភាពរស់នៅជាក់ស្តែង។ គ្រូបង្រៀនត្រូវអភិវឌ្ឍផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសារគមនាគមន៍ និងបំណិនផ្សេងៗសម្រាប់អនុវត្តក្នុងការបង្រៀនហើយធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវបំណិនទំនាក់ទំនងជាមួយសិស្ស មាតាបិតាមិត្តរួមអាជីព និងជាមួយអ្នកផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងសហគមន៍។ គ្រូបង្រៀនត្រូវលើកកម្ពស់កម្រិតសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួនតាមរយៈការអាននិងស្រាវជ្រាវប្រភពឯកសារផ្សេងៗដើម្បីពង្រីកចំណេះដឹងឱ្យបានទូលំទូលាយក្នុងន័យកែលំអការបង្រៀននិងរៀនហើយត្រូវមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយគ្រូដទៃទៀតក្នុងការសិក្សាវិជ្ជាជីវៈ។

ស្វ័យសិក្សា

៣.១ វាយតម្លៃការបង្រៀនការអភិវឌ្ឍខ្លួននិងការប្រើប្រាស់ផែនការសម្រាប់ដឹកនាំស្វ័យសិក្សាវិជ្ជាជីវៈបានទៀងទាត់

- កំណត់បានពីចំណុចខ្លាំងចំណុចដែលត្រូវកែលំអនិងតម្រូវការក្នុងមុខវិជ្ជាជីវៈផ្ទាល់ខ្លួន
- រៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍វិជ្ជាជីវៈផ្ទាល់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព
- ស្វែងយល់ពីការប្រើប្រាស់សៀវភៅកំណត់ត្រាប្រចាំថ្ងៃដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងការងាររបស់ខ្លួន។

៣.២ អភិវឌ្ឍចំណេះដឹងបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសារគមនាគមន៍ និងបំណិនសម្រាប់អនុវត្តក្នុងការបង្រៀននិងរៀន

- បង្កើនបំណិនដែលទាក់ទងនឹងវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួនដោយបង្ហាញវិញ្ញាបនបត្រជាភស្តុតាង
- ពណ៌នាបានពីរបៀបប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសារគមនាគមន៍សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ និងរៀនដោយខ្លួនឯង
- មានឆន្ទៈស្វ័យសិក្សាស្រាវជ្រាវបំពេញបន្ថែមទាំងចំណេះដឹងមូលដ្ឋានទាំងបច្ចេកទេសបង្រៀនថ្មីៗតាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងសារគមនាគមន៍។

ការចូលរួមកែលំអការបង្រៀន	
	៣.៣ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវបំណិនទំនាក់ទំនង ជាមួយសិស្សមាតាបិតា មិត្តរួមអាជីពនិងសហគមន៍
	• បង្ហាញពីបំណិនទំនាក់ទំនងជាមួយសិស្ស • បង្ហាញពីបំណិនទំនាក់ទំនងជាមួយសហការី • បង្ហាញពីបំណិនទំនាក់ទំនងជាមួយមាតាបិតានិងសហគមន៍។
	៣.៤ អានអត្ថបទវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀននិងស្រាវជ្រាវ ដើម្បីពង្រីកចំណេះដឹងឱ្យបានទូលំទូលាយក្នុងន័យធ្វើឱ្យការបង្រៀនកាន់តែប្រសើរឡើង
	• ពណ៌នាបានពីអត្ថបទដែលគាត់បានអាននិងស្រាវជ្រាវហើយយកបទពិសោធក្នុងអត្ថបទនោះមកជួយកែលំអការបង្រៀន • ធ្វើថ្នាក់និទស្សន៍ដើម្បីបង្ហាញបទពិសោធដែលទទួលបានពីការអាននិងស្រាវជ្រាវ ឯកសារផ្សេងៗដល់មិត្តរួមអាជីពដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាព។
	៣.៥ ធ្វើអន្តរកម្មជាមួយគ្រូដទៃទៀតក្នុងសកម្មភាពសិក្សាវិជ្ជាជីវៈផ្សេងៗ
	• ធ្វើបញ្ជីឈ្មោះសិក្ខាសាលាឬវគ្គបំប៉នផ្សេងៗ ដែលបានចូលរួម • ពន្យល់បានពីខ្លឹមសារសិក្ខាសាលាឬវគ្គបំប៉នដែលបានចូលរួមហើយបានផ្តល់បទពិសោធល្អៗដល់ការបង្រៀននិងរៀន។

៤- សីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ

សីលធម៌វិជ្ជាជីវៈគឺពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់ក្នុងវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន ដែលជារួមមានការប្តេជ្ញាចិត្តបង្រៀនសិស្សប្រើប្រាស់មនសិការវិជ្ជាជីវៈប្រកប ដោយគតិបណ្ឌិតនិង មានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់តាមក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ គ្រូបង្រៀន និងច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ។

គ្រូបង្រៀនត្រូវគោរពពេលវេលាតាមភារកិច្ចមានវត្តមានជាប្រចាំនៅក្នុង សាលារៀនមានការស្លៀកពាក់សមរម្យ និងមានឥរិយាបថថ្លៃថ្នូរ។ គាត់គួរតែចូលរួម ក្នុងគ្រប់សកម្មភាពទាំងក្នុង និងក្រៅម៉ោងទាំងអស់របស់សាលារៀនឱ្យបានសមស្រប តាមករណីដែលអាចធ្វើបាន។

គ្រូបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាពគឺមិនរើសអើងសិស្សទោះនៅក្នុងកាលៈទេសៈ ណាក៏ដោយដូចជាបញ្ហាយេនឌ័រ ជនជាតិដើមភាគតិចពិការភាព ក្រីក្រ និងត្រូវ ចេះថៃទាំសិស្សផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យសិស្សប្រើប្រាស់ធនធានឱ្យអស់ពីលទ្ធភាពហើយ យកចិត្តទុកដាក់ដល់សិស្សឱ្យបានស្មើៗគ្នារួចបង្ហាញពីភាពយុត្តិធម៌ក្នុងការត្រួត ពិនិត្យលទ្ធផលសិក្សា។ នៅពេលទាក់ទងជាមួយសិស្សគ្រូបង្រៀនត្រូវមានការ គោរពសិស្សដោយមិននិយាយមើលងាយឬដាក់ទណ្ឌកម្មពួកគេតាមរបៀបហឹង្សា ឡើយ។ គ្រូបង្រៀនប្រកាន់ចរិយាសម្បត្តិមានសុជីវធម៌និងអាកប្បកិរិយាថ្លៃថ្នូរ សម្រាប់ធ្វើការសហការជាមួយសហការីនិងមាតាបិតាសិស្សដើម្បីផលប្រយោជន៍ សិស្សផ្តល់ជាគំរូដល់សិស្សក្នុងការរស់នៅនិងរៀនសូត្របានល្អពិសេសចេះ លើកកម្ពស់ស្មារតីសិស្សឱ្យរឹងប៉ឹង និងវិជ្ជមានហើយបង្កើតស្មារតីលះបង់និងការ រួមចំណែកចំពោះសហគមន៍ទាំងមូល។

៤.១ បង្ហាញពីការយកចិត្តទុកដាក់ និងថៃរក្សាសិស្សហើយជានិច្ចកាលធ្វើការ ដើម្បីប្រយោជន៍សិស្សនិងសង្គម
• និយាយទៅកាន់សិស្ស សហការី និងអ្នកឯទៀតនៅក្នុងសហគមន៍ដោយ មានការគោរពនិងលើកទឹកចិត្ត

• បង្ហាញពីការគោរពសិទ្ធិកុមារមិនត្រូវនិយាយមើលងាយឬដាក់ពិន័យសិស្ស តាមរបៀបអំពើហិង្សា

•ធ្វើការជាមួយសហការីនិងសមាជិកសហគមន៍ឯទៀត ដើម្បីប្រយោជន៍សិស្ស។

៤.២បង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្ត និងចូលរួមចំណែកក្នុងវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនប្រកបដោយស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់

•ទៅថ្នាក់រៀននិងចូលរួមព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗបានទៀងទាត់និងទាន់ពេលវេលា

•បង្ហាញពីអាកប្បកិរិយារាក់ទាក់និងសប្បុរសធម៌

•បង្ហាញពីការគោរពសិស្សសហការី និងអ្នកឯទៀតក្នុងសហគមន៍

•បង្ហាញពីអារម្មណ៍ជក់ចិត្តនិងគំនិតផ្តួចផ្តើមលើគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈ

•បង្ហាញពីចំណេះដឹងលើក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀននិងច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ។

៤.៣បង្ហាញអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមានជាគំរូប្រកបដោយសីលធម៌និងមានទំនាក់ទំនងដោយសុខដុមជាមួយសិស្សនិងសហគមន៍

•ស្លៀកពាក់សមរម្យ

•បង្ហាញពីអារម្មណ៍វិជ្ជមានចំពោះសិស្សនិងអ្នកឯទៀត

•បង្ហាញពីសមត្ថភាពដើម្បីរក្សាទំនាក់ទំនងប្រកបដោយសុខដុម

•ផ្តល់តម្លៃសីលធម៌ទៅមាតាបិតាសិស្សនិងអ្នកឯទៀត។

៩.៤ ប្រើប្រាស់ភាពយុត្តិធម៌និងតម្លាភាព ក្នុងការប្រព្រឹត្តជាមួយសិស្សសហសេវិក និងសមាជិកផ្សេងៗរបស់សហគមន៍

- បង្ហាញពីការស្មោះត្រង់ក្នុងមុខវិជ្ជាជីវៈដោយសំដែងនូវសុភាវធម៌ និងភាពមិនលំអៀង
- ផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សគ្រប់រូបមានលទ្ធភាពទទួលបាននូវពេលវេលា និងធនធានស្មើៗគ្នាដោយមិនគិតពីភេទជនជាតិដើមភាគតិចឬអ្នកក្រីក្រ និងពិការភាព
- វាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សាប្រកបដោយយុត្តិធម៌។